

✧ Texty na tento týden - Genesis 15-19

✧ Základní verš

„Abram však řekl: „Panovníku Hospodine, co mi chceš dát? Jsem stále bezdětný. Nárok na můj dům bude mít damašský Elíezer.““ (Gn 15:2)

V 15. kapitole knihy Genesis se odehrává důležitá událost – Bůh potvrzuje svou smlouvu s Abrahamem. Po smlouvě s Noemem tak jde o druhou smlouvu, o které čteme v Genesis. Podobně jako smlouva s Noemem, i smlouva s Abrahamem zahrnuje jiné národy, protože jde v konečném důsledku o součást věčné smlouvy, kterou Bůh nabízí celému lidstvu (Gn 17,7; Žd 13,20).

Tato část Abrahamova života je naplněna emocemi – strachem, ale i smíchem. Úzkost a strach prožívá Abram (Gn 15,1), bojí se i Sára (Gn 18,15) a Hagar (Gn 21,17). Abram se však také směje (Gn 17,17), podobně Sára (Gn 18,12) a Izmael (Gn 21,9) si nacházejí důvod k smíchu – nebo spíše k výsměchu. Tyto kapitoly ukazují mimo jiné na citlivost a srdečnost. Abram vášnivě usiluje o záchranu lidí žijících v Sodomě, stará se o Sáru, Hagar i Lota a projevuje pohostinnost vůči cizincům (Gn 18,6).

V tomto kontextu Bůh změní Abramovo jméno, které znamená vznešenost a váženost, na Abrahama „otce hlučícího davu pronárodů“ (Gn 17,5). Vidíme zde tedy další náznaky univerzální podstaty toho, co Bůh plánuje učinit prostřednictvím své smlouvy s Abrahamem.

✧ Osnova lekce:

V další lekci se budeme věnovat druhé fázi Abrahamova příběhu a jeho zkušenosti s Bohem. Zaměříme se na smlouvu, kterou s ním Bůh uzavřel, i na to, co z ní plynulo.

- Gn 15:1–6 - Abrahamova víra (neděle)
- Gn 16:1–6 - Abrahamovy pochybnosti (pondělí)
- Gn 17:1–10 - Znamení smlouvy (úterý)
- Gn 18:9–14 - Syn zaslíbení (středa)
- Gn 18:22–32 - Lot v Sodomě (čtvrtek)

NE 8. května – ABRAHAMOVA VÍRA

Gn 15:1-6 „¹Po těchto událostech se stalo k Abramovi ve vidění slovo Hospodinovo: „Nic se neboj, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna.“ ²Abram však řekl: „Panovníku Hospodine, co mi chceš dát? Jsem stále bezdětný. Nárok na můj dům bude mít damašský Elíezer.“ ³Abram dále řekl: „Ach, nedopřáls mi potomka. To má být mým dědicem správce mého domu?“ ⁴Hospodin však prohlásil: „Ten tvým dědicem nebude. Tvým dědicem bude ten, který vzejde z tvého lůna.“ ⁵Vyvedl ho ven a pravil: „Pohled’ na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat.“ A dodal: „Tak tomu bude s tvým potomstvem.“ ⁶Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost.“

Ř 4:3.4.9 „³Co říká Písmo? „Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost.“ ⁴Kdo se vyказuje skutky, nedostává mzdu z milosti, nýbrž z povinnosti.

⁹Platí toto blahoslavenství jen pro ty, kdo jsou obřezáni, či také pro ty, kdo nejsou obřezáni? Čteme přece: „Abrahamovi byla víra počítána za spravedlnost.““

Gn 15:7-21 „⁷A řekl mu: „Já jsem Hospodin, já jsem tě vyvedl z Kaldejského Uru, abych ti dal do vlastnictví tuto zemi.“

⁸Abram odvětil: „Panovníku Hospodine, podle čeho poznám, že ji obdržím?“ ⁹I řekl mu: „Vezmi pro mne tříletou krávu a tříletou kozu a tříletého berana, hrdličku a holoubě.“ ¹⁰Vzal tedy pro něho to všechno, rozpůlil a dal vždy jednu půlku proti druhé; ptáky však nepůlil. ¹¹Tu se na ta mrtvá těla slétli dravci a Abram je odháněl. ¹²Když se slunce chýlilo k západu, padly na Abrama mráčky. A hle, padl na něho přístrach a veliká temnota. ¹³Tu Hospodin Abramovi řekl: „Věz naprosto jistě, že tvoji potomci budou žít jako hosté v zemi, která nebude jejich; budou tam otročit a budou tam pokořováni po čtyři sta let.“

¹⁴Avšak proti pronárodu, jemuž budou otročit, povedu při. Potom odejdou s velkým jméním. ¹⁵Ty vejdeš ke svým otcům v pokoji, budeš pohřben v utěšeném stáří. ¹⁶Sem se vrátí teprve čtvrté pokolení, neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti. ¹⁷Když pak slunce zapadlo a nastala tma tmoucí, hle, objevila se dýmající pec a mezi těmi rozpálenými kusy prošla ohnivá pochodeň. ¹⁸V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu: „Tvému potomstvu dávám tuto zemi od řeky Egyptské až k řece veliké, řece Eufratu, ¹⁹zemi Kénijců, Kenazejců a Kadmónců, ²⁰Chetejců, Perizejců a Refájců, ²¹Emorejců, Kenaanců, Girgašejců a Jebúsejců.“

Ř 4:5.6.22 „⁵Kdo se nevykazuje skutky, ale věří v toho, který dává spravedlnost bezbožnému, tomu se jeho víra počítá za spravedlnost. ⁶Vždyť i David prohlašuje za blahoslaveného člověka, jemuž Bůh připočítává spravedlnost bez skutků: ...

2S 7:12 „Až se naplní tvé dny a ty ulehneš ke svým otcům, dám po tobě povstat tvému potomku, který vzejde z tvého lůna, a upevním jeho království.“

Gn 2:13.14 „¹³Jméno druhé řeky je Gíchón; ta obtéká celou zemi Kúš. ¹⁴Jméno třetí řeky je Chidekel; ta teče východně od Asýrie. Čtvrtá řeka je Eufrat.“

PO 9. května – ABRAHAMOVY POCHYBNOSTI

Gn 16:1-6 „¹Sáraj, žena Abramova, mu nerodila. Měla egyptskou otrokyni, která se jmenovala Hagar.

²Jednou řekla Sáraj Abramovi: „Hle, Hospodin mi nedopřál, abych rodila, vejdí tedy k mé otrokyni, snad budu mít syna z ní.“ Abram Sárajiny rady uposlechl. ³Vzala tedy Abramova žena Sáraj svou otrokyni,

Hagaru egyptskou, deset let po tom, co se Abram usadil v kenaanské zemi, a dala ji svému muži Abramovi za ženu. ⁴I vešel k Hagaře a ona otěhotněla. Když viděla, že je těhotná, přestala si své paní vážit. ⁵Tu

řekla Sáraj Abramovi: „Mé přikoří musíš odčinit. Sama jsem ti dala svoji otrokyni do náruče, ale ona, jakmile uviděla, že je těhotná, přestala si mě vážit. Ať mezi mnou a tebou rozsoudí Hospodin.“ ⁶Abram

Sáraji odvětil: „Hle, otrokyně je v tvých rukou, nalož s ní, jak uznáš za dobré.“ Od té doby ji Sáraj pokřovala tak, že Hagar od ní uprchla.“

Ga 4:21-31 „²¹Odpovězte mi vy, kteří chcete být pod zákonem: Co slyšíte v zákoně? ²²Čtete tam, že Abraham měl dva syny, jednoho z otrokyně a druhého ze ženy svobodné. ²³Ten z otrokyně se narodil jen z vůle člověka, ten ze svobodné podle zaslíbení. ²⁴Je to řečeno obrazně. Ty dvě ženy jsou dvě smlouvy, jedna z hory Sínaj, která rodí děti do otroctví; to je Hagar. ²⁵Hagar znamená horu Sínaj v Arábii a odpovídá nynějšímu Jeruzalému, neboť žije v otroctví i se svými dětmi.

²⁶Ale budoucí Jeruzalém je svobodný, a to je naše matka. ²⁷Vždyť stojí psáno: ‚Raduj se, neplodná, která nerodíš, jásej a volej, která nemáš bolesti, neboť mnoho dětí bude mít osamělá, více než ta, která má muže.‘ ²⁸Vy, bratří, jste dětmi zaslíbení jako Izák. ²⁹Ale jako tenkrát ten, který se narodil pouze z těla, pronásledoval toho, který se narodil z moci Ducha, tak je tomu i nyní. ³⁰Co však říká Písmo? ‚Vyžeň otrokyni i jejího syna, neboť syn otrokyně nebude dědicem spolu se synem svobodné.‘ ³¹A proto, bratří, nejsme syny otrokyně, nýbrž ženy svobodné.“

Gn 15:2 „Abram však řekl: „Panovníku Hospodine, co mi chceš dát? Jsem stále bezdětný. Nárok na můj dům bude mít damašský Elíezer.“

Gn 16:7.11 „⁷Nalezl ji Hospodinův posel ve stepi nad pramenem vody, nad pramenem při cestě do Šúru, ... ¹¹A dodal: „Hle, jsi těhotná, porodíš syna a dáš mu jméno Izmael (to je Slyší Bůh), neboť Hospodin tě ve tvém pokoření slyšel.“

Gn 18:1.13.22 „¹I ukázal se Hospodin Abrahamovi při božíšti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu. ... ¹³Tu Hospodin Abrahamovi řekl: „Pročpak se Sára směje a říká: ‚Což mohu opravdu родit, když už jsem tak stará?‘ ... ²²Zatímco se muži odtud ubírali k Sodomě, Abraham zůstal stát před Hospodinem.“

ÚT 10. května – ZNAMENÍ SMLOUVY

Gn 17:1-7.10 „¹Když bylo Abramovi devětaadvadesát let, ukázal se mu Hospodin a řekl: „Já jsem Bůh všemohoucí, chod' stále přede mnou, bud' bezúhonný! ²Mezi sebe a tebe kladu svou smlouvu; převelice tě rozmnožím.“ Tu padl Abram na tvář a Bůh k němu mluvil: ⁴„Já jsem! A toto je má smlouva s tebou: Staneš se praotcem hlučícího davu pronárodů. ⁵Nebudeš se už nazývat Abram; tvé jméno bude Abraham. Určil jsem tě za otce hlučícího davu pronárodů. ⁶Převelice tě rozplodím a učiním z tebe pronárody, i králové z tebe vzejdou. ⁷Smlouvu mezi sebou a tebou i tvým potomstvím ve všech pokoleních činím totiž smlouvou věčnou, že budu Bohem tobě i tvému potomstvu.“

Otázky k rozhovoru

1. Pouze duha a obřízka se nazývají „znamením smlouvy“. Jaké jsou společné body a rozdíly mezi těmito dvěma smlouvami?
2. Abrahama povolal Bůh. V Novém zákoně je Abraham uváděn jako příklad toho, co znamená žít vírou. Přesto i Abraham často ztrácel odvahu a padal. Co bychom se od něho mohli naučit, a v čem by nám nemělo být příkladem?
3. Někteří lidé odmítají myšlenku, že Bůh bude trestat nespravedlivé. Tvrdí, že takové jednání by odporovalo Boží lásce. Jak byste reagovali na takové výhrady?

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přítele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

¹⁰Znamením mé smlouvy mezi mnou a vámi i tvým potomstvem, kterou budete zachovávat, bude toto: Každý mezi vámi, kdo je mužského pohlaví, bude obřezán.“

Ř 4:11 „Znamení obřízky přijal jako pečeť spravedlnosti z víry, kterou měl ještě před obřízkou. Tak se stal otcem všech neobřezaných, kteří věří a jimž je spravedlnost připočtena...“

Gn 17:8-19 „⁸A tobě i tvému potomstvu dávám do věčného vlastnictví zemi, v níž jsi hostem, tu celou zemi kenaanskou. A budu jim Bohem.“ ⁹Bůh dále Abrahamovi řekl: „Ty i tvoje potomstvo budete mou smlouvu zachovávat ve všech pokoleních.“ ¹⁰Znamením mé smlouvy mezi mnou a vámi i tvým potomstvem, kterou budete zachovávat, bude toto: Každý mezi vámi, kdo je mužského pohlaví, bude obřezán. ¹¹Dáte obřezat své neobřezané tělo a to bude znamením smlouvy mezi mnou a vámi. ¹²Po všechna pokolení každý, kdo je mezi vámi mužského pohlaví, bude osmého dne po narození obřezán, doma zrozený i koupený za stříbro od kteréhokoliv cizince, který není z tvého potomstva. ¹³Musí být obřezán každý zrozený v tvém domě i koupený za stříbro. Tak bude má smlouva pro znamení na vašem těle smlouvou věčnou. ¹⁴Neobřezanec, který by nedal své neobřezané tělo obřezat, bude ze svého lidu vyobcován; porušil mou smlouvu.“ ¹⁵Bůh také Abrahamovi řekl: „Svou ženu nebudeš už nazývat Sárá, její jméno bude Sára (to je Kněžna).“ ¹⁶Požehnám ji a dám ti také z ní syna; požehnám ji a stane se matkou pronárodů a vzejdou z ní králové národů.“ ¹⁷Tu padl Abraham na tvář, usmál se a v duchu si řekl: „Což se může narodit syn stoletému? Cožpak bude Sára rodit v devadesíti?“ ¹⁸Proto Abraham Bohu řekl: „Kéž by Izmael žil v tvé blízkosti!“ ¹⁹Bůh však pravil: „A přece ti tvá žena Sára porodí syna a nazveš ho Izák (to je Bude se smát).“ Svou smlouvu s ním ustavím pro jeho potomstvo jako smlouvu věčnou.“

Gn 15:18 „V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu: „Tvému potomstvu dávám tuto zemi od řeky Egyptské až k řece veliké, řece Eufratu.““

Ex 4:25 „Tu vzala Sípóra kamenný nůž, obřezala předkožku svého syna, dotkla se jeho nohou a řekla: „Jsi můj ženich, je to zpečetěno krví.““

Gn 3:15 „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“

Ř 6:23 „Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

Tt 1:2 „Aby měli naději na věčný život, ježž slíbil pravdomluvný Bůh před věky, a ve svůj čas.“

ST 11. května – SYN ZASLÍBENÍ

Gn 18:9-15 „⁹Pak se ho otázali: „Kde je tvá žena Sára?“ Odpověděl: „Tady ve stanu.“ ¹⁰I řekl jeden z nich: „Po obvyklé době se k tobě určitě vrátím, a hle, tvá žena bude mít syna.“ Sára naslouchala za ním ve dveřích stanu. ¹¹Abraham i Sára byli staří, sešli věkem, a Sáře již ustal běh ženský. ¹²Zasmála se v duchu a řekla si: „Když už jsem tak sešlá, má se mi dostat takové rozkoše? I můj pán je stařec.“ ¹³Tu Hospodin Abrahamovi řekl: „Pročpak se Sára směje a říká: „Což mohu opravdu rodit, když už jsem tak stará?“ ¹⁴Je to snad pro Hospodina nějaký div? V jistém čase, po obvyklé době, se k tobě vrátím a Sára bude mít syna. ¹⁵Sára však zapírala: „Nesmála jsem se,“ protože se bála. On však řekl: „Ale ano, smála ses.““

Gn 17:23-27 „²³Abraham tedy vzal svého syna Izmaela a všechny zrozené ve svém domě i všechny koupené za stříbro, všechnu svou čeleď mužského pohlaví, a obřezal jejich neobřezané tělo hned toho dne, kdy k němu Bůh promluvil. ²⁴Abrahamovi bylo devětadvadesát let, když jeho neobřezané tělo bylo obřezáno. ²⁵Jeho synu Izmaelovi bylo třináct let, když bylo jeho neobřezané tělo obřezáno. ²⁶Abraham i jeho syn Izmael byli obřezáni v týž den. ²⁷Také všechna jeho čeleď, ať doma zrození či za stříbro od cizince koupení, byli obřezáni spolu s ním.“

Ř 9:9 „Slovo zaslíbení zní takto: „V určený čas přijdu, a Sára bude mít syna.““

Žd 13:2 „S láskou přijímejte i ty, kdo přicházejí odjinud – tak někteří, aniž to tušili, měli za hosty anděly.“

Gn 18:1-8 „¹I ukázal se Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu. ²Rozhlédl se a spatřil: Hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc, sklonil se k zemi ³a řekl: „Panovníku, jestliže jsem u tebe nalezl milost, nepomíjej svého služebníka. ⁴Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom. ⁵Rád bych vám podal sousto chleba, abyste se posilnili; potom půjdete dál. Přece nepominete svého služebníka.“ Odvětili: „Učiň, jak říkáš.“ ⁶Abraham rychle odběhl do stanu k Sáře a řekl: „Rychle vezmi tři míry bílé mouky, zadělej a připrav podpopelné chleby.“ ⁷Sám se rozběhl k dobytku, vzal mladé a pěkné dobytče a dal mládenci, aby je rychle připravil. ⁸Potom vzal máslo a mléko i dobytče, jež připravil, a předložil jim to. Zatímco jedli, stál u nich pod stromem.“

Gn 20:4 „Proto se k ní abímelek nepřiblížil a řekl: „Panovníku, což vybijíš pronárod, i když je spravedlivý?
Ex 15:17 „Přivedeš a zasadíš je na hoře svého dědictví, kde jsí, Hospodine, připravil své sídlo k přebývání, kde tvé ruce, Panovníku, svatými si přichystaly.“
Mt 25:35-40 „³⁵Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznul jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, ³⁶byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.‘
³⁷Tu mi ti spravedliví odpovědí: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtiti jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít?
³⁸Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? ³⁹Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?‘⁴⁰Král odpoví a řekne jim: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“
Fp 2:7.8 „⁷Nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrti na kříži.“

ČT 12. května – LOT V SODOMĚ

Gn 18:22-27.32 „²²Zatímco se muži odtud ubírali k Sodomě, Abraham zůstal stát před Hospodinem.
²³I přistoupil Abraham a řekl: „Vyhladíš snad se svévolníkem i spravedlivého? ²⁴Možná, že je v tom městě padesát spravedlivých; vyhladíš snad i je a nepromineš tomu místu, přestože je v něm padesát spravedlivých? ²⁵Přece bys neudělal něco takového a neusmrtil spolu se svévolníkem spravedlivého; pak by na tom byl spravedlivý stejně jako svévolník. To bys přece neudělal. Což Soudce vší země nejedná podle práva?“
²⁶Hospodin odvětil: „Najdu-li v Sodomě, v tom městě, padesát spravedlivých, prominu kvůli nim celému místu.“²⁷Abraham pokračoval: „Dovoluji si k Panovníkovi mluvit, ač jsem prach a popel...“

³²Nato řekl: „At' se Panovník nerozhněvá, promluví-li ještě jednou: Možná, že se jich tam najde deset.“
Pravil: „Nezahladím je ani kvůli těm deseti.““

Gn 18:16-19.29 „¹⁶Muži se odtud zvedli a zamířili k Sodomě. Abraham šel s nimi, aby je doprovodil. ¹⁷Tu Hospodin řekl: „Mám Abrahamovi zamlčet, co hodlám učinit? ¹⁸Abraham se jistě stane velikým a zdatným národem a budou v něm pozhnány všechny pronárody země. ¹⁹Důvěrně jsem se s ním sblížil, aby přikazoval svým synům a všem, kteří přijdou po něm: „Dbejte na Hospodinovu cestu a jednejte podle spravedlnosti a práva, ať Hospodin Abrahamovi splní, co mu přislíbil.“ ... ²⁹On však k němu mluvil ještě dále: „Možná, že se jich tam najde čtyřicet.“ Pravil: „Neudělám to kvůli těm čtyřiceti.““

Gn 19:1-10 „¹I přišli ti dva poslové večer do Sodomy. Lot seděl v sodomské bráně. Když je spatřil, povstal jim vstříc, sklonil se tvář k zemi ²a řekl: „Snažně prosím, moji páni, uchylte se do domu svého služebníka. Přenocujte, umyjte si nohy a za časného jitra půjdete svou cestou.“ Odvětili: „Nikoli, přenocujeme na tomto prostranství.“ ³On však na ně velice naléhal; uchýlili se tedy k němu a vešli do jeho domu. Připravil jim hostinu, dal napéci nekvašené chleby a pojedli.
⁴Dříve než ulehli, mužové toho města, muži sodomští, lid ze všech koutů, mladí i staří, obklíčili dům. ⁵Volali na Lota a řekli mu: „Kde máš ty muže, kteří k tobě této noci přišli? Vyveď nám je, abychom je poznali!“⁶Lot k nim vyšel ke vchodu, dveře však za sebou zavřel. ⁷Řekl: „Bratři moji, nedělejte prosím nic zlého. ⁸Hleďte, mám dvě dcery, které muže nepoznaly. Jsem ochoten vám je vyvést a dělejte si s nimi, co se vám zlíbí. Jenom nic nedělejte těmto mužům! Vešli přece do stínu mého přístřeší.“⁹Oni však vzkřikli: „Klid se!“ A hrozili: „Sám je tu jen jako host a bude dělat soudce! Že s tebou naložíme hůř než s nimi!“ Obořili se na toho muže, na Lota, a chystali se vyrazit dveře. ¹⁰Vtom ti muži vlastníma rukama vtáhli Lota k sobě do domu a zavřeli dveře.“

Gn 15:16 „Sem se vrátí teprve čtvrté pokolení, neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti.“
Gn 19:14.15.21.25.29 „¹⁴Lot tedy vyšel a promluvil ke svým zetům, kteří si měli vzít jeho dcery. Řekl jim: „Vyjděte hned z tohoto místa, poněvadž Hospodin chystá tomuto městu zkázu.“ Ale zetům to připadalo, jako by žertoval. ¹⁵Když vzešla jitřenka, nutili poslové Lota: „Ihned vezmi svou ženu a obě dcery, které tu máš, abys pro nepravost města nezahynul.“ ...
²¹I řekl mu: „Vyhovím ti i v této věci; město, o kterém mluvíš, nepodvrátím. ... ²⁵Tak podvrátil ta města i celý okrsek a zničil všechny obyvatele měst, i co rostlo na rolích. ... ²⁹Ale Bůh, když vyhlazoval města toho okrsku, pamatoval na Abrahama: poslal Lota pryč ze středu zkázy, když vyvracel města, v nichž se Lot usadil.“

Dt 29:22 „Celou zemi spálenou sírou a solí, že není osévána, že v ní neklíčí a nevzchází žádná bylina, že je vyvrácena jako Sodoma a Gomora, Adma a Sebójím, které vyvrátil Hospodin ve svém hněvu a rozhořčení.“

Am 4:11 „Podvrátil jsem vás, jako jsem podvrátil, já Bůh, Sodomu a Gomoru; byli jste jako oharek vyrvaný z plamenů ohniště. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův.“

Gn 6:7 „Řekl: „Člověka, kterého jsem stvořil, smetu z povrchu země, člověka i zvířata, plazy i nebeské plectvo, neboť lítuji, že jsem je učinil.““

Gn 13:10 „Lot se rozhlédl a spatřil celý okrsek Jordánu směrem k Sóaru, že je celý zavlažován, že je jako zahrada Hospodinova, jako země egyptská. To bylo předtím, než Hospodin zničil Sodomu a Gomoru.“

Juda 1:7 „Podobně jako oni i Sodoma, Gomora a okolní města se oddaly smilstvu, propadly zvrhlosti, a jsou nám výstražným příkladem trestu věčného ohně.“

PÁ 13. května – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si první část 32. kapitoly „Stará a nová smlouva“ v knize Na úsvitu dějin (PP 370–373; NUD 170–174).

Abrahamova trpělivá a vytrvalá prosba za obyvatele Sodomy (Gn 18,22–33) by nás měla povzbudit k modlitbě za lidi, kteří neznají Boha, i když se zdají být v beznadějně hříšném stavu. Laskavá Boží reakce na Abrahamovo naléhání a jeho ochota odpustit jen kvůli „deseti“ spravedlivým je „revolučním“ konceptem, jak uvádí Gerhard Hasel:

„Staré kolektivní myšlení, které vystavilo i nevinného člena vinného společenství trestu, bylo mimořádně revolučním způsobem transponováno do něčeho nového: přítomnost zbytku spravedlivých lidí by mohla mít záchrannou funkci pro celek. [...] Kvůli spravedlivému pozůstatku by Bůh ve své spravedlnosti odpustil špatnému městu. Toto pojetí je široce rozvinuto v prorockém výroku o Hospodinově služebníku, který „získá spravedlnost mnohým“ (HASSEL, Gerhard F., The Remnant: The History and Theology of the Remnant Idea From Genesis to Isaiah, 3rd edition, Berrien Springs, MI: Andrews University Press, 1980, s. 150, 151)

„Všude kolem nás jsou lidé, kteří se rítí do záhuby. Každou hodinu někteří zacházejí za hranici, kde je už není možno zasáhnout Boží milostí. Kde jsou hlasy, které naléhavě vyzývají hříšníka, aby unikl tomuto hroznému údělu? Kde jsou ti, kdo za něj úpěnlivě prosí Boha?“

Abraham měl stejného ducha jako Kristus, který je sám největším přímluvcem za hříšníky. Kristus prokázal hříšníkovi takovou lásku, jakou může projevit jen nekonečná dobrota.“ (PP 140; NUD 60)